

Preek ds. D. Vreugdenhil - 2 Timoteüs 2 : 8 (Pasen)

Ps. 68 : 8

Ps. 135 : 12

Gez. 22 : 1, 2, 3 en 4

Ps. 150 : 1

Ps. 150 : 2

Lezen: 2 Timoteüs 2 : 1-13

Tekst: 2 Timoteüs 2 : 8

Geliefden in onze Here Jezus Christus,

Gelukkig, dat we maar niet alles onthouden kunnen. Wat zouden we dan langzamerhand een ballast mee te sjouwen krijgen.

Stel je voor, dat we nooit meer iets vergaten van wat we hadden gezien en gehoord en gelezen.

Ons geheugen zou er onder bezwijken.

Wanneer we nooit meer iets vergaten, zou de samenleving van de mensen onderling wel heel erg bemoeilijkt worden.

Wanneer we niet konden vergeten, wat zouden er dan een nare, vieze en lelijke dingen altijd maar weer onze gedachten kwellen en bezoedelen. Want wat we meemaken in ons leven en wat we al zo lezen in blad en krant en boek zijn lang niet altijd dingen; die ons leven verrijken en mooi maken. Allesbehalve.

Het is maar goed, dat we vergeten, wat sommige mensen vroeger ons hebben aangedaan, dat we niet in ons geheugen vasthouden alle taferelen, die we ooit hebben gezien. Ons leven zou een hel worden- en ten slotte onvatbaar worden voor nieuwe indrukken. Het zou ons heel moeilijk vallen een nieuw leven te gaan beginnen. Daarom kunnen we wel een lied zingen op het gezegend vergeten,

De spreukendichter heeft het in één van zijn spreuken over de vreugde van het vergeten van de moeiten, die zijn geweest en Paulus schrijft het aan de Filippenzen, dat ze moeten vergeten wat achter is en dat ze zich moeten uitstrekken naar hetgeen vóór ligt.

Maar er zijn ook dingen, die je niet vergeten mag! Die ge om uws levens wil niet vergeten móógt!

Natuurlijk, dat geldt als je examen moet doen. Dan gaat het juist om de dingen, die je weet, die je hebt onthouden.

Als je dan teveel hebt vergeten, kom je er niet door en zak je onherroepelijk. Maar dat geldt ook van de dingen, die de kern van ons leven uitmaken, die de pijlers zijn, waarop ons leven rust.

Wanneer bij de grondconstructie van een huis bepaalde dingen vergeten worden, stort dat huis in voor het bewoond kan worden. Wanneer iemand vergeet voor hij naar bed gaat de gaskraan dicht te draaien, kan het zijn leven kosten.

Op deze tweede Paasdag gaan we u wijzen op iets, wat u niet vergeten moogt. We gaan u dat woord prediken dat Paulus heeft voorgehouden aan zijn jonge vriend Timoteüs, waarin hij opgewekt wordt te gedenken, niet te vergeten om zijns levens wil. Gedenk, Timoteüs! Vergeet dit niet. Onthoud dit goed! Want dit gedenken geeft u moed. Gedenk aan Jezus Christus, Die is opgewekt uit de doden, uit het geslacht van David, naar mijn evangelie.

Wat dit betekent, ga ik u prediken vanmorgen.

Ik predik u een moedgevend gedenken! Het is het gedenken van:

1. Een Dode, Die levend werd;
2. Een joodse prins, die Wereldheerser werd;
3. Een Mens, Die het hele evangelie zijn inhoud geeft..

1. Paulus schrijft deze tweede brief aan Timoteüs vanuit de gevangenis in Rome. Het is de, laatste brief, die van hem bekend is. Er zit de weemoed in van het afscheid. Maar Paulus vraagt geen medelijden voor zichzelf. De brief is vol van dank aan de Here, Die hem heeft bijgestaan in de moeilijkste ogenblikken en hij doet al zijn best om Timoteüs moed in te spreken met het oog op de taak, die hem nog wacht.

Timoteüs zit wat in de put. Hij kan er niet goed tegen op. Het is net, of hij zijn geloof ook telkens kwijt is. Hij heeft tijden, dat hij zo maar wat zit te huilen, alleen, maar, omdat hij niet boven zijn ellende uit kan kijken.

Paulus gaat eens met hem praten in deze brief.

Hij probeert hem op te beuren.

Hij verkleint de taak niet van Timoteüs. Hij ziet wel en hij houdt het hem ook voor, dat hij een zware roeping heeft te vervullen, die het uiterste van hem vergt.

Wie zich geeft aan de dienst voor Christus en voor het koninkrijk Gods, moet zich inzetten met zijn volle persoonlijkheid.

Paulus gebruikt een paar voorbeelden om te laten zien, wat hij bedoelt.

Denk eens aan een soldaat, schrijft hij, die de strijd in moet. Die moet zich geheel geven. Die moet zich niet gaan bemoeien met allerlei zaken van de leeftocht. Daar zijn aparte mensen voor in de keukens en in de kantines. Die moet alleen maar denken aan de strijd, die voorligt en die heeft alleen maar te maken met de orders van zijn commandant.

Daar komt nog iets bij.

Paulus denkt nu aan de Olympische spelen. Daar gaat het er niet alleen om, wie uiteindelijk wint. Maar daar wordt wel terdege gelet op de manier, waarop er geworsteld wordt. Het gaat ook om de regels van het spel.

Ook in de worstelstrijd voor God.

En dan komt er nog een derde voorbeeld. Van een boer, die hard ploetert op het land en dan ook gerechtigd is als eerste de vruchten van de akker te genieten. Het zijn zo'n paar van die pittige aanmoedigingen, die kern gezonde mensen elkaar kunnen geven. En dan gaat het weer.

Maar als het nu eens niet gaat?

Als Timoteüs dan nog de moed niet opbrengen kan voor God er op uit te gaan en overall te gaan preken het grote heil in de Here Jezus Christus? Wat dan? Dan neemt Paulus zijn vriend mee naar de bron van de bezieling en van de geestdrift en van de kracht om het toch te kunnen.

Dan herinnert hij hem aan de opstanding van Jezus Christus. Dan zegt hij: houd in gedachtenis, dat Jezus Christus is opgewekt uit de doden, gedenk aan Jezus Christus, Die dood was en Die levend geworden is tot in alle eeuwigheid.

Hier is het gedenken, dat moed geeft, altijd door.

Want deze aansporing geldt maar niet voor een bijzondere omstandigheid. Het is niet een woord, dat je eens een keer op het Paasfeest overdenkt om het daarna weer te vergeten.

Geen denken aan.

Timoteüs moet steeds weer dit in zijn gedachten houden. Hij moet bij alles, wat hij doet, hieraan denken. Het moet onophoudelijk doorgaan.

Dat Jezus Christus de levende is, moet hem elke dag weer kracht geven.

Dat moet hem op de, been houden. Dat moet bij hem de moed er in houden. Hij moet niet maar denken aan het feit van de opstanding van Christus. Paulus zegt het nog meer werkelijk. Hij moet denken aan Christus zelf. Zijn gestalte moet hem altijd voor ogen staan. Een feit kan nog buiten je staan. Maar de levende Christus zelf vraagt positie kiezen. Hij vraagt geloof. Hij laat zich niet afschepen.

We moeten letten op elk woord, dat hier staat.

Want we moeten niet vergeten, dat het hier gaat in dit Schriftwoord om ons allen. Paulus bemoedigt er Timoteüs mee, maar de Here zelf neemt er ons mee apart, ons allen, die vanmorgen zitten te luisteren.

Wij moeten gedenken Jezus Christus, Die is opgewekt uit de doden.

Overall elders in deze brief heeft Paulus het over Christus Jezus, maar hier zegt hij: Jezus Christus. Het gaat over die Mens, Die zo ontzaglijk dicht bij ons gekomen is. Jezus, Hij

was dat Kind van Maria, Hij was die Man, Wiens polsen men knelde in boeien. Hij was die Mens, Die als een dode werd neergelegd in een graf. Zo gebeurde het. Dat zijn de feiten. Hij is echt gestorven. Waarom? Omdat Hij zondaren liefhad tot de dood. Hij heeft Zijn leven gegeven voor mensen, die dit offer niet hebben verdiend. Maar Hij deed het, in Goddelijke ontferming.

Hij heeft ondervonden, wat dood is. Wat het betekent weggescheurd te worden uit alle levensverbanden. Hij heeft het ervaren, wat het wil zeggen: van God zelfs verlaten te zijn, voor eeuwig.

Maar deze Jezus is in dat dulden van Zijn lijden en van de dood de grote Ambtsdrager geweest. Zo is Hij Christus geweest, de Gezalfde Gods. Zo heeft Hij als Profeet verlossing gepredikt. Zo heeft Hij als Priester de offers tot een einde gebracht. Zo heeft Hij als Koning de duivel en de dood, uw

vijanden, overwonnen. En deze Jezus nu, deze Mens, is opgewekt uit de doden.

Dát is Pasen. Die dood was, is levend geworden. Hij is opgewekt.

Dat heeft Zijn Vader gedaan. Dat heeft God gedaan. God heeft die dode mens weer levend gemaakt.

Deze Jezus, Die voor zondaren stierf, is voor zondaren opgewekt. Opdat mensen, die een grote strijd hebben te strijden, zouden weten, dat zij vechten voor een levende Here.

Opdat mensen, die in de dienst van God zich geven, zouden weten, dat zij zich niet inzetten voor een hopeloze zaak, maar dat zij optrekken achter het vaandel, dat hen brengen zal door de worsteling van dit leven heen naar de overwinning, die nu al zeker is, zo zeker, als Jezus Christus is opgewekt uit de doden.

Timoteüs moet denken aan Hem, Die is opgewekt. Dat wil zeggen aan Hem, Die nu lééft.

Dat heeft deze jonge man nodig in zijn moedeloosheid. Hij moet niet bij de pakken gaan neerzitten.

Hij moet niet zitten te huilen met krampachtig saamgetrokken handen. Hij moet denken aan de levende Here.

Was er dan geen reden voor hem om de moed op te geven? Hebben wij vandaag geen reden om het bijltje er maar bij neer te gooien?

Ja, als we om ons heen kijken, zeer zeker. Er zijn ellendigheden genoeg. Timoteüs kon wel denken, zoals veel dominees in onze tijd dit ook wel doen: waar preek ik eigenlijk voor? Wordt de wereld er anders van? Zijn de kerkmensen zoveel beter en eerlijker dan zij, die de kerk voorbijlopen? Laat ik er maar mee ophouden! Maar dan zegt Paulus, dan zegt dus God zelf: Niet de moed opgeven! Doorgaan! Volhouden! Gedenk, dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt!

Houd uw Middelaar in het vizier!

Hij leeft, Hij is opgestaan, niet alleen om zelf van dat leven te genieten. Maar om er anderen in te doen delen, Zijn kerk, de kinderen Gods, die telkens weer eten van de tafel Gods in de prediking.

Daarom, houd er niet mee op! Blijf preken, het Evangelie van de levende Here! Dat gedenken geldt niet alleen voor hen, die preken moeten, maar dat geldt voor iedereen.

We zijn allemaal wel eens moedeloos. Dan vragen we ons af: waar leven we voor? Je fietst elke morgen naar je kantoor. Je denkt als huisvrouw elke dag opnieuw: wat zullen we vandaag eens eten en je maakt de bedden op en je staat in de keuken en morgen is het weer hetzelfde liedje. Je ligt op je bed. Al weken ziek. Wat kan het leven dan donker lijken. De nachten zijn eindeloos en de dokter blijft somber kijken of is geforceerd optimistisch. Is er dan geen reden om te vragen naar de zin van het leven?

Is er dan geen aanleiding om eens van je af te vloeken en opstandig te worden en je vuist op te steken tegen God?

Dan moet je maar eens pas gestaan hebben bij het doodsbed van je vrouw of dan moet je een kind in Ermelo hebben in het gesticht. Dan heb' je niets aan goedkope praatjes. Dan heb je wat anders nodig.

Paulus is anders toch wel een man, die wel wat van het leven gezien heeft.

Niet de eerste de beste.

Zijn leven is ook met grote kracht heen en weer geschud in de zeef van satan. God heeft hem storm en pijn en vervolging niet gespaard. Hij zit nota bene in de gevangenis, terwijl hij dit schrijft. Hij verwacht elk ogenblik de schaduw van de beul te zien gaan

langs de tralies, die hem komt halen voor de terechtstelling. Hij schrijft het, het is zijn testament, het zijn zijn laatste woorden: gedenk aan de levende Jezus! Dit is het, wat aan uw leven zin geeft, dat Christus uw levende Here is. Dat Hij bij u is. Dat Zijn leven betekenis heeft voor u.

Want Hij is de eersteling dergenen, die ontslapen zijn.

Als u gelooft in Hem, gaat uw leven niet onder in de nacht, maar het wordt opgewekt in de morgen om eeuwig gelukkig te zijn.

Die boodschap geven wij door vanmorgen, niet als een antieke gedachte, maar als een hypermodern, actueel woord: Gedenk aan Jezus Christus, Die is opgewekt uit de doden.

Dit gedenken geeft u moed.

Dit gedenken houdt u op de been en neemt uw somberheid weg.

Want het is een levende Here, Die uw leven leidt en aan uw leven betekenis geeft. Die Christus, Die geen lust heeft in de dood van een zondaar, maar daarin, dat hij zich bekeert en leeft.

Doet dat dan! Bekeert u! Haat de zonde! Gedenkt aan de levende Heiland, Die u heen helpt zelfs door de dood. Hij kan en wil en zal in nood, zelfs bij het naad'ren van de dood, volkomen uitkomst geven!

2. En weet u, wat zo ontzaglijk mooi is? Deze Jezus staat zo dicht bij u.

Dat Evangelie van de levende Christus, de blijde boodschap van Pasen is maar geen carillonmuziek, hoog in de toren.

Dat wordt wel eens gedacht.

Er zijn nog altijd mensen, die denken, dat de kerk niets voor hen is. Het gaat daar over zulke hoge dingen, waar zij toch niet bij kunnen.

God blijft toch dat hoge ongrijpbare wezen. Zij blijven maar liever dicht bij de grond.

Weet u, wat God gedaan heeft? En daar gaat het nu om op Pasen. Hij heeft Zijn Zoon naar de aarde gezonden. Hij heeft gewoond op deze zelfde aarde, waar wij nu wonen. Je kunt in Palestina opzoeken de plaatsen, waar deze Jezus heeft gewandeld. Dat is juist het wonder van de Goddelijke liefde, dat Hij in Zijn Zoon vlak bij ons gekomen is.

God weet wel, dat wij niet in de zon kunnen kijken. Dan worden wij blind.

Maar dat behoeft ook niet.

Als God geloof vraagt van u, dan vraagt Hij geloof in een Mens, in een Man, Die het mensenleven door en door kent, omdat Hijzelf geheel en al mens is.

God maakt het niet te moeilijk voor u.

Pasen is het feest van een mens, als u.

Paulus schrijft dat ook in onze tekst.

Want die woorden: uit het geslacht van David, staan daar niet zo maar. Paulus wil zeggen: die Jezus, over Wie het gaat in uw leven, Timoteüs, aan Wie je altijd denken moet, is een gewoon mens, maar ook, de geprofeteerde mens. Hij is een gewoon mens.

Een joodse prins. Zijn stamboom is bekend. Die staat ook in de evangeliën. Hij heeft nog bloed van David in de aderen. Die stamboom telt allerlei namen. En echt niet altijd namen van adel.

In die stamboom staan de namen van een publieke vrouw, van een heidens meisje, van een kind, uit een zondig huwelijk geboren.

Jezus staat zo dicht naast ons. Als wij wel eens de moeite nemen onze stamboom uit te pluizen, komen we soms ook van alles tegen.

En, wat alles zegt, Jezus is een kind van Adam, zoals wij allen kinderen van Adam zijn. We horen tot één grote familie.

Koningen en bedelaars, ze stammen allen van die ene af, die zondaar in het paradijs, waardoor gezegd kán worden en helaas ook móet worden, dat er op de hele aarde niet één mens is, die goed doet, neen, er is er ook niet tot één toe. Uit het geslacht van David.

Het gaat op Pasen om die joodse prins.

Jezus is geen halfgod, geen bovennatuurlijk wezen. Neen. We kennen zijn vader. Hij stamt uit het geslacht van David. Daarom moesten zijn ouders naar het vlees indertijd naar Bethlehem, omdat Bethlehem Davids stad was.

Wanneer ik u het evangelie van Pasen verkondig, dan is dit geen evangelie, dat over uw

hoofden heengaat.

Het is een evangelie, dat u helpen kan en dat voor uw kinderen van de allergrootste betekenis is.

Want er is wel wat wonders met die joodse prins.

Hij is door zijn eigen volk gevangen genomen. Omdat Hij geen erfprins was naar hún gedachte.

Zij dachten, dat Hij hen verlossen zou van de Romeinse overheersing, dat Hij hen stoffelijk alleen maar beter zou maken.

Maar. God had een heel andere bedoeling met Hem.

Hij moest maar geen koninkje zijn van een joods landje. Hij moest Heerser zijn over de hele wereld.

Die heerschappij moest Hij verdienen door Zijn gehoorzaamheid aan Gods wet. Door Zijn trouw aan Vaders bedoelingen.

Christus is trouw geweest. Hij heeft smaad en schande gedragen, opdat Hij echt zou kunnen zijn Davids zoon naar de profetie.

Want als u leest, wat in de profetie gezegd is over Davids grote Zoon, dan ziet u, dat dit in deze Jezus vervuld is.

Dat staat al in het Oude Testament, dat Davids zoon een eeuwig Koning zou zijn. Dat die Koning voor alle mensen van de allergrootste betekenis zou zijn.

In de psalmen worden liederen gezongen op die wondere Koning, die vreemde Zoon van David.

Zijn naam moet eeuwig eer ontvangen,

Men loov' Hem vroeg en spa!

De engel Gabriël zei tegen het meisje Maria in Nazareth en zij bloosde van verbazing: De Here God zal aan uw Kind de troon van zijn vader David geven en Hij zal als Koning over het huis van Jakob heersen tot in eeuwigheid en Zijn koningschap zal geen einde nemen.

Dat is Hij, aan Wie gij denken moet, Timoteüs.

Dat is die Mens, om Wie gij Paasfeest viert, kerk van vandaag.

Een joodse prins, maar die wereldheerser werd. Door Zijn opstanding heeft Hij de dood overwonnen. De duivel kon Hem niet houden. Hij voert het wereldregiment.

Hij, aan Wie u denken moet en Die u weer moed moet doen grijpen, is de levende, maar ook de Koning. Hem zijn alle dingen gegeven. Hij heeft de profetie vervuld. De groten der aarde kunnen confereren. Het lijkt soms, of zij de richting der wereldhistorie bepalen. En toch, zij zijn niet meer dan marionetten. De opgestane Christus trekt aan de touwtjes. Dat neemt hun verantwoordelijkheid niet weg. Maar dat geeft ons moed en vertrouwen.

Waar moet u nu nog bang voor zijn, als u in die Christus gelooft? Het is Paasfeest vandaag. De zon van Christus' leven schijnt over de wereld. Waarom zit u bij gesloten luiken? Waarom houdt u angstvallig uw gordijnen dicht? Bent u bang, dat uw meubeltjes verschieten, de meubeltjes, waarmee u zelf uw leven veraangenamen wilt buiten de levende Christus om?

Laat uw leven maar losgebroken worden van zijn eigen wortels, opdat het geënt worden kan op de levenswortel van de opgewekte Christus.

Dan bloeit het en het draagt vrucht.

Veilig gaat ge, als ge aan Christus' bescherming u overgeeft. Als ge u door Hem laat leiden, de levende Koning, Die dood geweest is en Die leeft en 't volk dat Hij ontzondigd heeft, in eeuwigheid beveiligt.

Luistert om uws levens wil naar de waarschuwing in de zwanenzang van Paulus: Gedenk aan Jezus Christus, Die opgewekt is uit de doden, uit het geslacht van David.

Houd Hem in gedachtenis!

Want, doet u dit niet, denkt u het zonder Christus af te kunnen, dan is Zijn leven uw leven niet. Dan ziet u het leven nooit!

Daarom is er ook deze preek, de verkondiging van dit Evangelie, om u te waarschuwen, opdat u, u allen, het leven zoekt, de levende Christus zoekt, Die u vinden wil in Zijn grote trouw.

3. Dat is de grote vreugde van het Evangelie en van de Evangelieverkondiging, dat dit Evangelie vol is van de levende Heiland.

Als we goed luisteren naar dat tekstwoord van deze morgen, hoort u, dat het een opwekking is Hem te gedenken, Die het hele Evangelie zijn inhoud geeft. Een preek zonder Christus is een dood ding.

Zoals trouwens ook een leven zonder Christus dor en onvruchtbaar is.

Timoteüs moet denken aan die levende Here, naar Paulus' evangelie.

Wat is dat voor een Evangelie? Heeft Paulus iets bedacht, dat hij nuttig achtte voor de mensen?

Is dat Evangelie een mengsel uit de apotheek van Paulus, een drankje, waarvan hij alleen de samenstelling kent? Geen denken aan.

Het is het Evangelie van de Here Jezus Christus, waarvan Paulus een dienaar geworden is.

Het Evangelie van de kerk, dat vandaag verkondigd wordt, is niet een boodschap, waar de een dit in leggen kan en de ander dat. Zal het wat te zeggen hebben in onze wereld, in ons leven ook, dan moet het het onvervalste Evangelie zijn. Wie er iets bij doet en wie er iets af doet, is aan het knoeien en aan het vervalsen. Hij verleidt de mensen, die denken de woorden Gods te horen.

Mijn Evangelie, zegt Paulus, is het Evangelie van de Here Jezus Christus, het is het Evangelie van de genade Gods. Dit is de prachtige naam voor de predikanten, voor de gezondenen Gods: dienaren van het Goddelijke Woord.

Dat Woord te bedienen, uit te delen aan zo velen, die luisteren willen, het is een geweldig mooi en tegelijkertijd een geweldig moeilijk werk.

Pasen preken, dat is verkondigen, uitbazuinen, dat Christus leeft.

Dat er nog mensen zijn, die horen willen, dat er nog mensen zijn, die spreken willen, het is een bewijs, dat God nog denkt aan de wereld.

Hij laat ons niet los.

In het Evangelie komt Christus zelf naar ons toe. De levende Christus. Hij maakt dat verkondigde Woord tot een levend woord, dat de een neerslaat in de dood, wanneer hij niet wil luisteren en er niet naar doet, maar dat de ander meedraagt het leven in, het leven bij de verheerlijkte Koning, het leven, dat geen einde kent.

De levende Christus staat niet ver van u af.

In deze preek van vanmorgen is Hij vlak bij gekomen.

U kunt in Hem geloven en u mag het. O Geest van God, open de harten, opdat wij het ook doen!

Als Timoteüs blijft denken aan Jezus Christus, Die is opgewekt uit de doden, uit het geslacht van David, aan Hem, Die door Paulus aan hem gepredikt is, kan hij moed scheppen en zijn werk, doen als ambtsdrager Gods.

Als wij, die vanmorgen geluisterd hebben, dit ook doen, als wij blijven denken aan de levende Christus, de Koning van Pasen, in geloof en met overgave, dan ondervinden ook wij het:

Ons staat de sterke Held terzij,

Die God ons heeft verkoren.

Het leven is moeilijk. Dat weet u zeker ook zo langzamerhand wel. Zó moeilijk, dat u soms denkt: nu kan ik niet meer. Wat zal ik me nog langer inspannen!

Hoort dan het Evangelie van Pasen: de Here is waarlijk opgestaan! Blijft denken aan, blijft uw oog gericht houden op die levende Koning!

Hij is u gepredikt. U hint nooit meer aan Hem voorbij! Vergeet dan dit Evangelie niet!

Vergeet deze Christus niet!

Want Hem vergeten betekent uw eeuwige dood!

Denkt aan de Paasvorst!

Blijft aan Hem denken, opdat u eenmaal moogt binnengaan in het eeuwige leven!

Nu is er de strijd, de zorg, de nacht!

Maar de dageraad komt! De overwinning is er!

Uw leven ligt vast in uw geloof in Hem, van wie ge uw Halleluja! zingt.

- Uw: Looft de Here, Die leeft in alle eeuwigheid.

Halleluja! Lof zij het Lam!
Die onze zonden op zich nam!
Wiens bloed ons heeft geheiligd!
Die dood geweest is, en Hij leeft!
Die 't volk, dat Hij ontzondigd heeft,
In eeuwigheid beveiligt!

Amen.